

<https://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=25792&LangID=E>

BM Uzmanı, COVID-19 kısıtlamalarının toplanma ve örgütlenme özgürlüklerini askıya almaması gerektiğinin altını çizdi.

CENEVRE (14 Nisan 2020) – Birleşmiş Milletler uzmanı; COVID-19 krizi döneminde barışçıl toplanma ve örgütlenme özgürlüklerinin tamamen kısıtlayan olağanüstü hal ilanlarına başvurmamaları için Devletlere çağrı yaparak, hükümetlerin ve yasa uygulayıcılarının insan hakları ihlallerinden kaçınmak için takip etmeleri gereken detaylı [rehber ilkeler](#) yayımladı.

BM Barışçıl toplanma ve örgütlenme özgürlüğü hakkı Özel Raportörü Clément Nyaletsossi Voule, "Hiçbir ülke ya da hükümet bu sağlık krizini tek başına çözemez ve dünyanın farklı yerlerinden sivil toplumun bildirdiği, sivil toplumun COVID-19 ile etkili mücadele konusunda sunabileceği destek dahil birçok alandaki kaygı verici eğilim ve kısıtlamalardan endişe duyuyorum" açıklamasını yaptı.

Özel Raportör, sözlerine "Sivil toplum örgütleri kapsayıcı politikalar oluşturulması, bilginin yaygınlaştırılması ve ihtiyacı olan dezavantajlı gruplara sosyal destek sağlanması için Devletlere yardım edebilecek kilit kuruluşlardır" diye devam etti.

10 Rehber İlkede Voule, yeni yasa ve düzenlemelerin kabul edildiği yerlerde, haklara getirilen her türlü kısıtlamanın yasallık, gereklilik ve orantılılık ilkeleriyle uyumlu olması gerektiğini belirtti. Bilginin serbest dolaşımı kriz dönemlerinde hayati öneme sahiptir ve insan hakları savunucularını hedef alanlar da dahil olmak üzere "yanlış haberleri" cezalandıran yasalardan kaçınılmalıdır.

Voule, ayrıca "İnsan hakları ve temel özgürlüklere yönelik genel kısıtlamalar kabul edilemez" dedi. Bu kısıtlamalarda "Özellikle insan haklarını izleyenler, sendikalar, insani yardım çalışmaları yürüten sosyal hizmet örgütleri ve kriz yönetimi hakkında haber yapan gazeteciler olmak üzere sivil toplum aktörleri için istisnalar öngörülmelidir."

İnsan hakları uzmanına göre, "Olağanüstü hal, barışçıl toplanma ve örgütlenme özgürlüklerini askıya alamaz."

Voule, hali hazırda aldıkları tedbirlerin insan hakları yükümlülükleriyle uyumunun sağlanması ve yurttaşların taleplerinin dikkate alınmasında hazırladığı Rehber İlkelerin Devletlere yardımcı olacağını ifade etti.

SON

Clément Nyaletsossi Voule, Togo'lu, Mart 2018'de [BM Barışçıl toplanma ve örgütlenme hakkı Özel Raportörü](#) olarak atanmıştır. Avukat olan Voule, Cenevre'de insan hakları alanında

çalışmaktadır. Cenevre İnsan Hakları ve İnsancıl Hukuk Akademisi'nde araştırmacıdır. Atanmasından önce International Service for Human Rights (ISHR)'da çalışmaktaydı. Sayın Voule, ayrıca Togolu İnsan Hakları Savunucuları Koalisyonunda Genel Sekreter, Togolu Uluslararası Ceza Mahkemesi Koalisyonunda kampanya sorumlusu ve Uluslararası Af Örgütü Togo Şubesinde Genel Sekreter olarak çalışmıştır. Sayın Voule, 2011'den beri Afrika İnsan ve Halkların Hakları Komisyonu Madencilik Endüstrisi, Çevre ve İnsan Hakları İhlalleri Çalışma Grubunda uzman üyedir.

Özel Raportörler, İnsan Hakları Konseyinin [Özel Prosedürleri](#)'nin bir parçasıdır. BM İnsan Hakları sistemindeki en geniş bağımsız uzman grubu olan Özel Prosedürler, Konseyin bağımsız soruşturma ve izleme mekanizmalarına verilen genel bir isimdir; dünyanın herhangi bir yerinde ülkelere özgü durumlar ya da tematik meselelere yönelik çalışırlar. Özel Prosedürler bünyesindeki uzmanlar, gönüllülük temelinde çalışır; BM personeli değildir ve yaptıkları iş için maaş almazlar. Herhangi bir hükümet ya da kurumdan bağımsızdırlar ve kişisel yetkileriyle çalışırlar.

<https://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=25788&LangID=E>

“Devletlerin Covid-19 tedbirleri, toplanma ve örgütlenme özgürlüklerini askıya almamalıdır” –barışçıl toplanma ve örgütlenme özgürlüğü hakkına dair BM uzmanı, Clément Voule.

CENEVRE (14 Nisan 2020) – COVID-19 salgını dünyanın her yerinde insan haklarına yönelik eşi benzeri görülmemiş zorluklar çıkarmaktadır. Birleşmiş Milletler barışçıl toplanma ve örgütlenme özgürlüğü hakkı Özel Raportörü Clément Voule, bugün yaptığı açıklamada, “Halkı bu sağlık riskine karşı korumak için bir arada çalışan hükümetlerin, uluslararası organizasyonların ve sivil toplumun gösterdikleri gayreti selamlıyorum. Pusulamız insan hakları olduğunda, salgının üstesinden gelmek ve geleceğe dirençle ilerlemek için daha iyi bir konumda olacağız” dedi.

“Hiçbir ülke ya da hükümet bu krizi tek başına çözemez; sivil toplum örgütleri salgınla mücadelede stratejik ortaklar olarak görülmelidir. Fakat dünyanın farklı yerlerinden sivil toplum temsilcileriyle internet üzerinden yaptığımız istişareler sırasında haberdar olduğum, sivil toplumun salgınla etkili mücadele konusunda sunabileceği destek dahil birçok alandaki kaygı verici eğilim ve kısıtlamalardan endişe duyuyorum.”

Birçok Devlet, seyahat özgürlüğü ve halka açık buluşmaları kısıtlayan yasalar çıkardı. Halk sağlığına ilişkin kaygıları temel alan kısıtlamalar, mevcut koşullar altında gerekli ve orantılı oldukları sürece gerekçelendirilebilirler. Ne yazık ki, salgınla mücadele tedbirlerinin tasarlanması ve gözden geçirilmesi sürecinde sivil toplum örgütlerine çok nadir danışılırken, bazılarında bu yasa ve düzenlemelerin kabul edildiği süreçler tartışmaya açıktır. Ayrıca, söz konusu yasa ve düzenlemeler genellikle geniş kapsamlı ve muğlaktır ve bu yeni yasalara dair

açık ve net bilginin zamanında yaygınlaştırılması konusunda yeterli çaba harcanmamıştır. Bu yasalara uyulmaması durumunda öngörülen cezaların orantılı olduğunu ya da yaratacağı etkilerin tamamen dikkate alındığını söylemek de güçtür. Birçok vakada, bu tedbirlerin ayrımcı bir şekilde uygulandığı ve muhalif kişi ve gruplar ile birlikte dezavantajlı toplulukların öncelikli hedef olduğu anlaşılmaktadır.

Özellikle endişe verici hususlar, hükümetlerin anayasal güvenceleri askıya almak, geniş kapsamlı olağanüstü hal yasaları çıkarmak ve kararnameler ile yönetmek için krizi kullanmasıdır. Özel Raportör de dahil olmak üzere birçok BM insan hakları uzmanı bu gelişmelere karşı Devletleri [uyarmıştır](#). Birçok durumda, alınan tedbirlerin kamu sağlığını korumak yerine, muhalifler üzerindeki kontrolü sağlamlaştırma ve onları baskı altına almaya yönelik olduğu gözlemlenmiştir. Kriz yönetiminin askerileşmesi (militarizasyon) eğilimi de benzer şekilde endişe vericidir. Birçok Devlet, şahsen oy kullanmanın güvenli alternatiflerini araştırmak için çaba sarf etmek yerine, planlanan seçimleri ertelemiştir.

Sivil toplum örgütleri de faaliyetlerine yönelik birçok sınırlama ve kısıtlama ile karşı karşıyadır. Bazı Devletlerde, yeni kurulan dernekler mevcut krize yönelik iç işleyiş kurallarını kanıtlayamadığı için kayıtları yapılmamaktadır. Sivil toplum çalışanları krizle mücadele ve dezavantajlı nüfusun desteklenmesinde kilit role sahipken, kısıtlayıcı kanunlar ve kısmen sınır ötesi fon kaynaklarına erişimin sınırlı olmasının neden olduğu fon yetersizliği gibi sebepler, onların bu rolü oynama kapasitesini kısıtlamaktadır. Ayrıca, diğer çalışanlarla birlikte sivil toplum mensupları da gerekli kişisel koruyucu ekipmana erişemedikleri için kısıtlanmıştır. Bu bağlamda, işçi temsilcilerinin işyerindeki tehlikeli koşullarla ilgili konuştukları için misillemeye uğramaları özellikle endişe vericidir.

Kriz, ayrıca, bilgiye erişimin kapsamlı bir şekilde kısıtlanması için de kullanılmıştır. Kriz hakkında haber yapılan kişiler uyarı, gözaltı ve sınır dışı ile karşı karşıya kalırken, bazı Devletler “yanlış haberlerin” yayılmasını cezalandıran yeni tedbirler almış veya halihazırda yürürlükte olan kanunları daha fazla kullanmaya başlamıştır. Kriz döneminde internet erişimi bilhassa önemlidir; dolayısıyla, internet erişimi üzerindeki mevcut ve yeni çıkarılan kısıtlamalar ya da belli internet siteleri ve bilgi türlerinin sansürlenmesi, bu dönemde özellikle endişe vericidir.

Mevcut halk sağlığı acil durumu karşısında, barışçıl toplanma ve örgütlenme özgürlüğü Özel Raportörü, Devletlere alınan tedbirlerin insan hakları yükümlülükleri ile uyumlu olması gerektiğini hatırlatmaktadır. Özel Raportör, özellikle şu **10 temel prensibi** vurgulamaktadır:

Bir: yeni yasal tedbirlerin insan haklarına saygılı olması

Yeni yasal tedbirlerin süreç ve esas bakımından insan hakları yükümlülükleri ile uyumlu olması elzemdir. Mümkünse yeni tedbirler alınmadan önce sivil topluma danışılmalıdır. Yeni yasa ya da düzenlemelerin kabul edildiği durumlarda, haklara getirilen her türlü sınırlama yasallık, gereklilik ve orantılılık ilkeleri ile uyumlu olmalıdır. İnsan hakları ve temel özgürlüklere

Web adresi: www.esihaklar.org

e-posta: esihaklar@gmail.com

Adres: Gümüşsuyu mah. Ağa Çırağı sokak Pamir Apt no 7/1, Beyoğlu/ İSTANBUL

yönelik genel kısıtlamalar kabul edilemez. Özellikle insan haklarını izleyenler, sendikalar, insani yardım çalışmaları yürüten sosyal hizmet örgütleri ve kriz yönetimi hakkında haber yapan gazeteciler olmak üzere sivil toplum aktörleri için istisnalar öngörülmelidir. Alınan yeni tedbirlere dair bilgiler kapsamlı bir şekilde yaygınlaştırılmalı, yerel ve yerli dillere tercüme edilmeli ve ceza uygulanmadan önce, bu yasalara alışması için halka makul süre tanınmalıdır. Yasalar ya da düzenlemelerin uygulanmasında hiçbir durumda ayrımcılık yapılamaz ve yeni tedbirlerin nasıl yürürlüğe gireceğini açıklayan bilgiler herkesin erişimine açık olmalı ve herkes tarafından kolayca danışılmalıdır. Hukukun kriz boyunca ayrımcı olmayan ve haklarla uyumlu bir şekilde uygulanmasını sağlamak amacıyla, kriz döneminde alınan tedbirlerin bağımsız gözetimi ve gözden geçirilmesi güvence altına alınmalıdır. Ayrıca, her durumda, uygulanan cezaların orantısız olmaması, hastalığın daha fazla yayılmasına katkıda bulunmaması ve bugüne özgü olasılıkları – örneğin, yargı sisteminde işleyişin zayıflaması ya da birçok kişinin karşılaştığı mali sıkıntı – dikkate alması hayati önem taşımaktadır.

İki: halk sağlığı acil durumunun hak ihlallerine mazeret olarak kullanılmaması

Bu kriz, genel olarak insan haklarına yönelik ya da özel olarak toplanma ve örgütlenme özgürlüğü haklarının baskı altına alınması için bir bahane olarak kullanılmamalıdır. Kriz, Yargısız ve Keyfi İnfazlar Özel Raportörü'nün [vurguladığı](#) üzere, toplantıları dağıtırken aşırı güç kullanılmasının ya da orantısız ceza verilmesinin gerekçesi değildir. Devletler, olağanüstü hal ilan etmeleri ve bunun sonucunda haklarla ilgili yükümlülüklerini azaltmaları durumunda – ki bunlar da [Siracusa Prensipleri](#) ile uyumlu olmalıdır – Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'ni bilgilendirmekle yükümlüdür. Covid-19'un sebep olduğu halk sağlığı acil durumu sona erdiğinde, getirilen kısıtlamaların kaldırılması ve toplanma ile örgütlenme özgürlüğü haklarının eksiksiz hayata geçirilmesi oldukça önemlidir. Bu bakımdan, olağanüstü hal veya mevcut krizle ilgili çıkarılan her türlü yasaya, bunların halk sağlığı acil durumu sona erdiğinde kendiliğinden yürürlükten kalkmasını güvence altına alan sona erme hükümleri eklenmelidir. Ayrıca, kriz bağlamında, yürütmenin aşırı ve geniş kapsamlı yetkiler elde etmesinin engellenmesi ile yürütme yetkisinin keyfi kullanımına karşı denetimin sağlanması için yargı ve parlamentoya yönelik denge ve denetlemenin güçlendirilmesi özel önem taşımaktadır.

Üç: demokrasi süresiz ertelenemez.

Özel Raportör, mevcut küresel salgın çerçevesinde uygun seçim yaklaşımlarının tasarlanmasının karmaşık olduğunu ve kolay çözümlerin olmadığını kabul etmektedir. Birçok ülkede toplanmalara yönelik sınırlamalar, kişilerin kampanya yürütmesini veya mitinglere katılmasını, seçmenlere ulaşmasını ve seçim süreçlerini izlemesini olumsuz etkilemektedir. Sivil toplumun seçimler bağlamında adaylarla veya toplumla temas etmesi de kısıtlanmaktadır. Bu zorlu koşullar altında, yukarıda değinildiği üzere, ifade özgürlüğüne saygı duyulması ve çevrimiçi barışçıl toplanma ve örgütlenme özgürlüğü haklarının tamamen güvence altına alınması her zamankinden daha önemlidir. Devletler, seçimlerle alakalı karar alma süreçlerinde şeffaf olmalı ve uygun yaklaşımları belirlerken sivil topluma danışmalıdır. Bazı durumlarda

şahsen oy vermenin sınırlanması gerekebilir ancak Devletler, seçimlerin zamanında gerçekleştirilebilmesi için posta yoluyla oy kullanma gibi alternatif yöntemlerin kullanılması dahil tüm tedbirleri almalıdır. Her durumda, seçim sürecinin bütünlüğü korunmalıdır.

Dört: kapsayıcı katılımın sağlanması

Kriz dönemlerinde aktif vatandaşlık kilit öneme sahiptir. Sivil toplum, mevcut krizle mücadelede kapsayıcı politikaların tasarlanması, bilginin yaygınlaştırılması, ortak ve iş birliğine dayalı yöntemlerin geliştirilmesi ve dezavantajlı topluluklara sosyal destek sunulması gibi hususlar açısından hükümetlerin önemli bir ortağı olarak kabul edilmelidir. Devletler, derneklerin herhangi bir sınırlamaya tabi tutulmadan kaydedilmesi ve sivil toplum örgütlerinin uluslararası düzeyde dahil savunuculuk faaliyetlerini özgürce yürütmesi dahil olmak üzere, örgütlenme özgürlüğü hakkına saygı duyulmasını sağlamalıdır. Devletler, sivil toplum örgütlerinin etkili kamu sağlığı stratejilerinin geliştirilmesi ve uygulanmasına katılımlarını ayrıca desteklemelidir. Devletler, özellikle dezavantajlı topluluklar ve engelli bireyleri destekleyen ve onlar için savunuculuk yapan örgütler de dahil olmak üzere, hayati sosyal destek sağlayan sivil toplum örgütlerine maddi destek sunmalıdır. Devletler, bu örgütlerin hizmet verdiği topluluklara ulaşma kapasitelerinin uygunsuz bir şekilde kısıtlanmadığını güvence altına almalıdır. Tüm bunlara ek olarak kriz, sivil toplum örgütlerinin, savunma avukatlarının ve gazetecilerin polisi, hapishaneleri, göçmenlerin alıkonulduğu merkezleri ve Devletin yasal süreçlerinin diğer bileşenlerini izlemelerini engellemek amacıyla kullanılmamalıdır.

Beş: çevrimiçi toplanma ve örgütlenme özgürlüğünün güvence altına alınması.

Barışçıl toplanma ve örgütlenme özgürlüğü hakları, çevrimdışı olduğu kadar çevrimiçi ortamda da geçerlidir. Fiziksel toplanmaların kısıtlandığı bu dönemde, internete erişimin ve internet kullanımının güvence altına alınmasına her zamankinden daha fazla ihtiyaç vardır. Devletler, internetin kesilmesi veya çevrimiçi sansür gibi kısıtlamalardan kaçınmanın yanı sıra, internetin dünya nüfusunun tamamı tarafından erişilebilir ve makul fiyatlı olması için gerekli tedbirleri almalıdır. Özellikle sivil toplum örgütleri bakımından ise Devletler, kayıtların internet üzerinden gerçekleştirilmesini sağlamalı ve örgütlerin çevrimiçi forumlar aracılığıyla politika geliştirme sürecine katılması için fırsat yaratmalıdır. Çevrimiçi barışçıl toplanma ve örgütlenme haklarının güvence altına alınması, her durumda özel hayatının gizliliği hakkına tam olarak saygı gösterilmesini ve bu hakkın korunmasını gerektirir.

Altı: çalışma yaşamında toplanma ve örgütlenme özgürlüğü haklarının korunması.

Örgütlenme özgürlüğü hakkı, işyerinde sendika ve farklı türde örgütlenmelerin kurulmasını, barışçıl toplanma özgürlüğü hakkı ise [grev hakkını kapsar](#). Kriz, tüm işçilerin sağlık hakkını güvence altına alacak işyeri koruma yöntemleri ve tedbirlerinin önemini hatırlatmaktadır. İşçiler, hiçbir şekilde, işyerlerinde daha geniş koruma ve güvenlik önlemlerine ihtiyaç duyduklarını dile getirdikleri ve örgütlendikleri için işten çıkarılamaz.

Yedi: ifade özgürlüğü güvence altına alınmalıdır.

Gazeteciler ve insan hakları savunucuları dahil olmak üzere, sivil toplum aktörlerinin krize ve yönetimine ya da diğer konulara dair bilgi ve fikirleri özgürce araştırma, elde etme ve açıklama hakkı güvence altına alınmalıdır. İnsan hakları savunucularını hedef göstermek için uzun süreden beri suiistimal edilen ve “yanlış haberleri” cezalandıran yasalardan özellikle kaçınılmalıdır.

Sekiz: sivil toplumun çok taraflı kurumlara katılımı güvence altına alınmalıdır.

BM ve diğer çok taraflı kurumlar, sivil toplum örgütlerinin Covid-19 ile mücadeleyle ilgili olanlar dahil tüm politika kararlarına, özellikle kamu-özel sektör ortaklıklarının söz konusu olduğu durumlarda katılmaya devam etmelerini sağlayacak adımlar atmalıdır. Ayrıca, BM insan hakları organlarının açık oturumları ve diğer toplantılara ilişkin yayınlar ve arşiv görüntüleri ulaşılabilir halde tutulmaya devam edilmelidir; uygun olduğu takdirde, sivil toplumun video bağlantısı üzerinden söz konusu toplantılara katılımı kolaylaştırılmalıdır. Bizzat toplantı yapmanın mümkün olmadığı durumlarda, BM Kuruluşlar ve organları proaktif bir tutum sergileyerek sivil topluma ulaşmalı ve çevrimiçi toplantılar ile istişareler yapılırken insan hakları savunucularının güvenlik ihtiyaçlarını ve örgütlenme özgürlüğünü internet ortamında sürdürmenin zorluklarını dikkate almalıdır.

BM Ülke Ekipleri bu dönemde bilhassa önemlidir; Covid-19 ile mücadele ve insan hakları konusunda sivil toplum ile ilişkiler güçlendirilmelidir. Bu şekilde BM/hükümet ortaklıkları ile müdahalelerinin etkililiği sağlanacak ve Covid-19 bağlamında sivil toplum üzerindeki olası kısıtlamalar izlenecektir.

Dokuz: uluslararası dayanışmaya her zamankinden daha fazla ihtiyaç vardır.

Mali sınırlamalar, sivil toplumun Covid-19 krizi ile mücadeleye katkı sunabilmesini ciddi şekilde kısıtlamaktadır. Sivil toplumun fonlara erişimi, sınır ötesi desteği kısıtlayan yasalar nedeniyle krizden önce bile sınırlıydı. Devletler, sivil toplumun özellikle uluslararası fonlar dahil fonlara erişimini haksız yere kısıtlayan yasaları yürürlükten kaldırmalıdır. Ayrıca, mümkün olduğunda Devletler, sivil toplum örgütlerine hem mali hem de diğer destekleri sağlamalı ve birçok sivil toplum örgütünün kamu sağlığının korunmasındaki kilit rolünü tanımalıdır.

On: Covid-19'un gelecekteki sonuçları ve halkın reform çağrılarının yanıtlanması

Son olarak, Özel Raportör, dünya çapında eşine rastlanmamış bir protesto dalgasının mevcut krizden önceki yıla damga vurduğunu gözlemlemiştir. Protestocuların talepleri ve kaygıları bağlama göre farklılaşsa da protestocular, istikrarlı bir biçimde daha demokratik bir yönetimi, insan haklarına daha fazla saygıyı, eşitliğin artmasını, tasarruf politikalarına son verilmesini, yaygınlaşan yolsuzluk ve iklim değişikliğiyle mücadele için kayda değer adımların atılmasını

talep etmiştir. Günümüz krizinin söz konusu talepleri yatıştırması mümkün değildir; bilakis krizin sebep olduğu ekonomik gerileme ve beraberinde gelen mali tedbirlerin arttırdığı eşitsizlik, taleplerin altında yatan sorunların ağırlaşmasına yol açacaktır. Bu bağlamda, Devletlerin krizle mücadele ederken yurttaşların taleplerini dikkate alması, daha demokratik yönetim yapılarını benimsemek, hakları korunmak ve hayata geçirmek, eşitsizliği azaltmak ve daha yeşil ve daha sürdürülebilir enerji kaynaklarına geçişin gereken desteği ve ilgiyi görmesini sağlamak için gerekli adımları atması oldukça önemlidir.

SON

Clément Nyaletsossi Voule, Togolu, Mart 2018'de [BM Barışçıl toplanma ve örgütlenme hakkı Özel Raportörü](#) olarak atanmıştır. Avukat olan Voule, Cenevre'de insan hakları alanında çalışmaktadır. Cenevre İnsan Hakları ve İnsancıl Hukuk Akademisi'nde araştırmacıdır. Atanmasından önce International Service for Human Rights (ISHR)'da çalışmaktaydı. Sayın Voule, ayrıca Togolu İnsan Hakları Savunucuları Koalisyonunda Genel Sekreter, Togolu Uluslararası Ceza Mahkemesi Koalisyonunda kampanya sorumlusu ve Uluslararası Af Örgütü Togo Şubesinde Genel Sekreter olarak çalışmıştır. Sayın Voule, 2011'den beri Afrika İnsan ve Halkların Hakları Komisyonu Madencilik Endüstrisi, Çevre ve İnsan Hakları İhlalleri Çalışma Grubunda uzman üyedir.

Özel Raportörler, İnsan Hakları Konseyinin [Özel Prosedürleri](#)'nin bir parçasıdır. BM İnsan Hakları sistemindeki en geniş bağımsız uzman grubu olan Özel Prosedürler, Konseyin bağımsız soruşturma ve izleme mekanizmalarına verilen genel bir isimdir; dünyanın herhangi bir yerinde ülkelere özgü durumlar ya da tematik meselelere yönelik çalışırlar. Özel Prosedürler bünyesindeki uzmanlar, gönüllülük temelinde çalışır; BM personeli değildir ve yaptıkları iş için maaş almazlar. Herhangi bir hükümet ya da kurumdan bağımsızdırlar ve kişisel yetkileriyle çalışırlar.